

Endnu en bemærkning til fru Elisabeth Arnold, der siger, at man kunne frygte, at det ville være svært at få amterne til at stille praktikpladser til rådighed. Det vil måske være den eneste frygt, jeg i hvert fald ikke vil have i forhold til at flytte dem, for med den efterspørgsel, der er på sygeplejersker, vil de være helt vilde for at få sygeplejersker ud i praktik.

Det, der er problemet, er måske, at de bruger praktikanterne på lige fod med sygeplejerskerne og ikke giver dem den uddannelsesmæssige funktion, som de jo også skal have, mens de er i praktik. Så den bekymring tror jeg ikke vi behøver at have.

Alt i alt synes jeg, at det er trist, at så mange partier har valgt ikke at kaste sig ind i den interne diskussion, der er i forhold til amtsrødderne, og hvor man skal foretage nogle landspolitiske overvejelser.

Jeg vil gerne kvittere over for de partier, der har været positive over for lovforslaget, og som har været åbne for, at man kunne lave nogle justeringer i beslutningsforslaget, sådan at det kan markeres, at der i hvert fald er nogle partier herinde i Folketinget, der synes, det er vigtigt nogle gange at tage nogle opgør med nogle baglande.

Det sidste, jeg vil henvise til, er Opgavekommissionen, som nogle har henvist til. Det er jo meget tankevækkende, at Opgavekommissionen, som ved gud har afgivet en meget, meget tyk betænkning, har én linje, hvor man bare konstaterer, at man ikke ønsker at ændre opgavefordelingen mellem amterne og staten, når det handler om sundhedsuddannelserne. Og det skyldes, at der har været et kæmpeslagsmål i Opgavekommissionen, præcis det slagsmål, som vi også har i vores partier, og dér har man bare valgt, at det slagsmål vil man ikke føre til ende, og derfor konstaterer man, at man ikke vil gøre noget ved det.

Det er lige præcis her, vi har en opgave som politikere i at sige: O.k., vi tager hugget, for vi tror på, at det kan være med til at løfte kvaliteten i sygeplejerskeuddannelsen.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Fru Christine Antorini nævnte evalueringsrapporten om sygeplejerskeuddannelsen fra Evalueringscenteret og brugte den som afsæt eller dokumentation for påstanden om, at det ville være bedre i enhver henseende at rykke sygeplejerskeuddannelsen fra amtsligt til statsligt niveau,

og det blev så underbygget med et citat et sted fra rapporten.

Jeg har et andet citat fra rapporten, og det omhandler nogle af de fordele, der kan være ved den amtslige placering. Det hedder nemlig:

»Blandt andet er placeringen velegnet set i lyset af, at knap halvdelen af uddannelsesforløbet finder sted på amtslige sygehuse og ikke i den primærkommunale sektor. Den omfattende tilrettelæggelse, koordination m.v., som kræves i forbindelse hermed, varetages bedst decentralt. Der er tale om, at der er lokale muligheder, der skal udnyttes, og lokale behov, der skal opfyldes.«

Og lige præcis her synes jeg faktisk at der stadig væk er rum for noget af det, fru Elisabeth Arnold nævnte, nemlig decentraliseringsperspektivet. For selvfølgelig vil det give nogle andre forhold, hvis man lokalt bestemmer, hvis man lokalt har en sygeplejerskole, der ligger lige ved siden af hospitalet, og hvis det er amtet, der har ansvaret for begge dele; selvfølgelig er der nogle muligheder for samspilseffekter, som man kan udnytte.

Og måske er det lige præcis nogle af de ting, vi tit savner i den offentlige regulering. Det er nemlig blevet for centralt, og nogle af de muligheder for at lave nogle ting sammen bliver ikke udnyttet. Og det synes jeg tit er et af de argumenter, vi hører fra bl.a. SF, og det synes jeg man undgår, så længe man har det liggende i amterne.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hvis fru Antorini kan stå inde for sine motiver, så skal jeg gerne beflitte mig med mine egne motiver.

Jeg er ikke specielt optaget af, at der er en symmetri, at uddannelser skal ligge et bestemt sted, fordi det ser bedre ud. Jeg er optaget af, at her og nu er det spørgsmålet om at gøre studiet mere attraktivt, forbedre uddannelsen – det er dét, som evalueringsrapporten har sagt – og det er amterne i fuld gang med, og det er ret spændende tiltag, der er rundt omkring.

Dét, som jeg synes er opgaven, er at sikre, at de også kan komme i gang med netop at få selve sygeplejefaget udviklet. Og dér synes jeg altså der er en snert af, at SF's forslag mere er optaget af, at tingene skal passe ind i hinanden, og dér aner jeg en nærliggende fare i retning af, at så bliver sygeplejerskerne minilæger, og så er det ikke selve sygeplejefaget, som bliver udvik-